

Dirk-Jan Jansen

Gods onthullingen, of openbaringen

Romeinen 8:18-19; Kolossenzen 3:1-4; 2 Thessalonicenzen 2:1-3; 1 Petrus 1:3-5

Inleiding

Laten wij het Woord van God met elkaar openen. Ik wil graag vier korte stukjes met u lezen, te beginnen met een bekend gedeelte in Romeinen 8. Daarna uit Kolossenzen 3, ook iets uit 2 Thessalonicenzen 2 en uit 1 Petrus 1. Vier gedeelten, ik hoop dat u het aankunt; vast wel. Ik lees uit de Telosvertaling. Soms word ik daar een beetje op aangevallen, maar vertrouw me maar: het is een goede vertaling.

Paulus schrijft aan de Romeinen: 'Want ik acht, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet waard is vergeleken te worden met de toekomstige heerlijkheid die aan ons *geopenbaard* zal worden. Want de schepping verwacht reikhalzend de openbaring van de zonen van God'. Tot zover dit stukje.

Dan Kolossenzen 3, en als u goed oplet, kunt u het thema al een beetje ontdekken, want er is één woord dat steeds weer terugkomt: 'Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan Gods rechterhand. Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer Christus, uw leven, *geopenbaard* wordt, dan zult ook u met Hem *geopenbaard* worden in heerlijkheid'. Dat was het tweede stukje.

Dan nummer drie, in 2 Thessalonicenzen 2, waar wij lezen: 'Wij vragen u echter, broeders, in verband met de komst van onze Heer Jezus Christus en onze bijeenvergadering tot Hem, dat u niet snel in uw denken geschokt of verschrikt wordt, noch door geest, noch door woord, noch door brief als van ons, alsof de dag van de Heer al aangebroken zou zijn. Laat niemand u op enigerlei wijze bedriegen, want die komt niet als niet eerst de afval gekomen is en de mens van de zonde *geopenbaard* is, de zoon van het verderf', enz.

Dan ten slotte 1 Petrus 1, dat is het laatste; hiervan drie verzen vanaf vers 3. Daar lezen we dat Petrus schrijft: 'Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren doen worden tot een levende hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, in de hemelen weggelegd voor u, die in de kracht van God door het geloof bewaard wordt tot de behoudenis, die gereed is om in de laatste tijd *geopenbaard* te worden'.

Toorn van God wordt van de hemel geopenbaard

Nou, wie heeft het ontdekt? Ja, u heeft het goed. Het gaat om het woord 'geopenbaard'. We gaan er straks over nadenken, en ook over de verschillende zaken die de Heere God nog zal openbaren. Goed, voordat we hiernaar gaan luisteren, nog een aanbiddingslied: 'Wij prijzen U, God, voor de komst van Uw Zoon' (lied 443, JdH).

Ja, de Heere Jezus komt spoedig terug. Ik heb uit 2 Thessalonicenzen 2:1 gelezen over de komst van de Heere Jezus. Het is Zijn aanwezigheid, en onze bijeenvergadering tot Hem. De Heer zegt Zelf: 'Ik zal u tot Mij nemen' (Joh. 14:3). Dat noemt Paulus hier: onze bijeenvergadering tot Hem (2 Thess. 2:1). Alle broeders en zusters, alle heiligen, ook de ontslapen heiligen, worden bijeen verzameld en tot Hem vergaderd, tot Hem gebracht. Dat is onze levende hoop. En het grote gevaar is nu om in plaats van met Hemzelf bezig te zijn, met Zijn komst, zich bezig te houden met alle tekenen in deze wereld. Dat is een trend, die mij de laatste tijd opvalt. Men is voortdurend bezig met wat er allemaal in de wereld gebeurt. De Heere Jezus zegt ook: Je moet de tekenen onderscheiden, de tijden onderscheiden. Maar het grote gevaar is, als je alleen maar bezig bent met die tekenen, dat je fantasie met je op de loop gaat.

Ik heb nu een paar stukjes voorgelezen, die gaan over wat God *openbaar* gemaakt heeft, en wat er nog *openbaar* gaat worden. Ik wil daar met u over nadenken, opdat de Zoon van God openbaar wordt *in ons*. Dat is veel belangrijker dan dat wij bezig

zijn met wat er allemaal in de wereld gebeurt; hoewel we natuurlijk weten dat de tijd nabij is. Maar de eerste gelovigen verwachtten *de Zoon uit de hemelen* (1 Thess. 1:9-10). Het gaat om Hemzelf; en er zijn geen gebeurtenissen meer nodig, voordat wij bijeen vergaderd worden tot Hem. Daarom is het ook een levende hoop.

Welnu, ik wil eerst met u nadenken over de huidige tijd, en de geest van deze tijd; en dan over een paar dingen die God openbaar gaat maken en ook wat Hij al openbaar gemaakt heeft. Dat is mijn insteek vanmorgen, dat die dingen in uw hart gaan leven. Eerst nog even naar Romeinen 1, dat heb ik niet voorgelezen. Mijn probleem is dat ik veel te veel teksten wil lezen. Maar ja, ik kan wel dingen gaan roepen, maar het is fijn als de Bijbel het ook ondersteunt. In wat voor tijd leven wij? In Romeinen 1 vers 18 staat dat de toorn van God van de hemel *geopenbaard* wordt over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen. Letterlijk staat er: 'Want toorn van God wordt van de hemel geopenbaard'.

Dat is duidelijk geworden in het evangelie. Want God heeft in Zijn Zoon het waarachtige licht naar de wereld gezonden. Ja toch? Maar wat heeft de mens gedaan met Hem? De mens heeft Hem gekruisigd. En de Heere Jezus zegt: 'Nog een korte tijd is het licht onder u; wandel terwijl u het licht hebt, opdat de duisternis u niet overvalt' (Joh. 12:35). En Hij zegt ook in Johannes 9 vers 4: 'De nacht komt'. Want de mens heeft het licht verworpen. Daarom is toorn van God van de hemel openbaar geworden over de mensheid. God heeft in het Oude Testament diverse malen ook Zijn toorn laten gelden: namelijk over Sodom en Gomorra, en denk ook aan de zondvloed.

Maar in onze tijd is de wereld onherroepelijk onder het oordeel gekomen. Er is geen redding meer mogelijk voor de wereld in zijn geheel. De nacht is ver gevorderd, zegt Romeinen 13:12. En wij leven in de tegenwoordige, boze eeuw. Wij leven in de tijd, waarvan Paulus zegt: 'De dagen zijn boos' (Ef. 5:16). Want de wereld waarin wij leven, heeft de Zoon van God verworpen. En zo is op het kruis de boosheid van de mens openbaar geworden. Snapt u het? Het kruis openbaart niet alleen Gods liefde, maar ook hoe de mens zelf is. De mens heeft – Jood en heiden samen – de Heere Jezus verworpen. In Handelingen 13 zegt Paulus dat de Joden aan Pilatus vroegen om Hem te veroordelen en te kruisigen. De wereld heeft Hem afgewezen en verworpen; en in die wereld leeft u.

De openbaring van de mens van de zonde

Nu gaan we even naar 2 Thessalonicenzen 2, want daar zien we waar dit op gaat uitlopen. Het gaat uitlopen op de openbaring van de mens van de zonde. Dat kunt

u lezen in vers 2 en 3, waar staat: de dag van de Heer komt niet als niet eerst de afval gekomen is – dat is de totale afval van de christenheid –, en de mens van de zonde geopenbaard is. Dus de onthulling van de satan in de mens van de zonde, gaat vooraf aan de dag van de Heer. En die mens van de zonde wordt geopenbaard op zijn eigen tijd (vs. 6). Maar, broeders en zusters, die mens kan pas geopenbaard worden, nadat wij zijn bijeen vergaderd tot Hem. Want Hij die in u is, is meer dan die in de wereld is.

Maar dat neemt niet weg dat deze wereld, dat Europa en heel de wereld op weg is om deze mens, de zoon van het verderf, koning te maken. Om hem alle eer te geven en hem te aanbidden in de tempel van God te Jeruzalem, en ook het beeld dat hij zal oprichten voor de dictator die gaat komen, het eerste beest uit de zee (Openb. 13). Broeders en zusters, de mens wil liever de mens van de zonde, dan dat ze de Heere Jezus accepteert, het Licht van de wereld. Want de verborgenheid van de wetteloosheid werkt al (vs. 7). De wetteloosheid is zonde; en de zonde is de wetteloosheid, zegt Johannes (1 Joh. 3:4). En die mens van de zonde verzet zich en verheft zich tegen al wat God heet, of een voorwerp van verering is. U leeft in een maatschappij, die zich verzet tegen God. Ja toch? En deze mens zal in de tempel van God gaan zitten en zichzelf vertonen dat hij God is. Maar deze zoon van het verderf kan pas geopenbaard worden, als de Heilige Geest, de Weerhouder, is weggenomen. U weet het wel.

Met Christus geopenbaard

Daarna wordt er nog iets geopenbaard, en wel iemand anders, en dat is de Heere Jezus. Als Hij verschijnt, wordt Hij openbaar gemaakt aan de wereld. De mensen hebben Hem niet gewild, en hebben Hem gekruisigd. De wereld heeft met Hem afgedaan; en Hij is nu verborgen in God. Maar dan zegt Lukas in zijn evangelie: 'Op dezelfde wijze zal het zijn op de dag dat de Zoon des mensen wordt geopenbaard' (Luk. 17:30).

Christus wordt geopenbaard, Hij wordt onthuld. Hij zal voor het oog van heel de wereld gezien worden. Dat is nog niet gebeurd, maar het gaat komen. In Kolossenzen 3, dat ik heb voorgelezen aan het begin, daar leest u in vers 4 hierover. Het gaat om de verschijning, de openbaarmaking, de onthulling van de Heere Jezus aan de wereld. In 2 Thessalonicenzen 1:7 wordt dit genoemd: 'de openbaring van de Heere Jezus van de hemel met de engelen van Zijn kracht'.

Als de wereld zal zeggen: Vrede en veiligheid, dan zal hen een plotseling verderf overvallen (1 Thess. 5:3). Dan wordt de Heere Jezus geopenbaard met de engelen

van Zijn kracht, in vlammend vuur (2 Thess. 1:7-8). Dat is de openbaring van Christus, zoals die straks zal plaatshebben. Petrus spreekt in zijn brief ook over de openbaring van Jezus Christus, Zijn onthulling (1 Petr. 1:7, 13). En hij noemt dat ook de openbaring van Zijn heerlijkheid (1 Petr. 4:13). Nu is de Heere Jezus nog verworpen en leven wij in de nacht. De wereld is op weg naar die ene mens, die zal gaan zitten in de tempel van God. De mensen willen hem ook, ze willen niet anders dan de ware God uit hun leven bannen.

Maar Christus zal worden geopenbaard aan de wereld. Hij zal verschijnen in heerlijkheid. Maar dan er wordt nog iets geopenbaard bij Zijn komst, en dat zijn de gelovigen. Want in Kolossenzen 3 staat: 'Wanneer Christus, uw leven, geopenbaard wordt, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid' (vs. 4). Dat zegt Paulus juist tegen deze Kolossenzen, die al bezig waren met het zoeken van heerlijkheid op aarde. In allerlei verschillende zaken probeerden zij zichzelf te verheerlijken. Paulus zegt: Dit is nog niet het einde. Wij kiezen de kant van een verworpen Messias, een verworpen Christus. En daar hoort ook vervolging bij en lijden, het niet begrepen worden door de wereld. Maar straks, als Hij wordt geopenbaard, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

We hebben ook gelezen uit Romeinen 8, dat de schepping reikhalzend de openbaring verwacht van de zonen van God. Dat is niet nu in deze tijd, want Paulus zegt in hetzelfde hoofdstuk dat wij *zuchten*. Maar als Hij geopenbaard wordt, dan wordt u met Hem geopenbaard. Hij zal bewonderd worden in allen die hebben geloofd, en Hij zal verheerlijkt worden in al Zijn heiligen. En wat zegt de Heere Jezus Zelf over dit moment, als wij met Hem openbaar zullen worden? We lezen het in Johannes 17: 'Ik in hen en U in Mij; opdat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkent dat U Mij hebt gezonden' (Joh. 17:23).

De wereld zal straks aanschouwen dat alle heiligen van de hemel geopenbaard worden als een glorieuze eenheid, want in hen allen wordt de Heere Jezus gezien. Is dat niet bijzonder? De rechtvaardigen zullen stralen als de zon, zegt Mattheüs 13:43. Dat zijn alle rechtvaardigen, niet alleen die tot de gemeente behoren. Wij hebben weliswaar een bijzondere positie hierbij, maar alle heiligen worden geopenbaard met Christus bij Zijn komst. En het doel is: 'Opdat de wereld erkent dat U Mij hebt gezonden en hen hebt liefgehad, zoals U Mij hebt liefgehad'. Dus als wij openbaar worden straks, dan zal de wereld erkennen en inzien: al die gelovigen, die het over de Heere Jezus hadden, en die zijn vervolgd en uitgelachen, zij zijn geliefd en één gemaakt met de Zoon. De Vader heeft hen verheerlijkt! Dat is bijzonder, nietwaar?

Dit is Zijn verschijning in heerlijkheid, en Paulus spreekt vaak hierover. Bijvoorbeeld tegenover Timotheüs: 'Ik beveel dat je dit gebod onbesmet en onberispelijk bewaart tot op de verschijning van onze Heere Jezus Christus' (1 Tim. 6:13-14). Want bij Zijn verschijning horen ook de beloningen in Zijn koninkrijk. De opname, dus onze bijeenvergadering tot Hem, dient ons tot troost. Maar Zijn verschijning dient ons tot aansporing, om Hem volhardend te dienen en te verwachten. Want dan wordt straks openbaar wat u in uw leven van Hem heeft kunnen manifesteren, en wat ons loon zal zijn.

De behoudenis wordt geopenbaard

Welnu, Petrus noemt dit moment dat wij met Hem geopenbaard worden, onze 'behoudenis'. We hebben het gelezen: de behoudenis die gereed is om in de laatste tijd geopenbaard te worden (1 Petr. 1:5).

Er zijn dus de volgende gebeurtenissen op komst:

- a. De Heere Jezus wordt openbaar na de openbaring van de mens van de zonde.
- b. U wordt met Hem openbaar in heerlijkheid.
- c. De behoudenis wordt openbaar.

Wat is dit laatste? Dat is uw volmaakte verlossing, en uw plek in het komende rijk van Christus. Paulus noemt het een hemels koninkrijk (2 Tim. 4:18). Maar u bent ook – dat is misschien een beetje lastig om te snappen – de tabernakel van God. De gemeente is immers de woonplaats van God, en dat zal altijd zo blijven. De tabernakel van God zal zijn bij de mensen en God zal voor altijd bij hen wonen (Openb. 21:3). Deze tabernakel is de verheerlijkte gemeente. Uw behoudenis is dat u straks in het Vrederijk bent en dan wordt openbaar dat de gemeente de woonplaats van God is. Dat wordt gezien door de hele wereld; sterker nog, voor altijd. Want het Jeruzalem dat uit de hemel neerdaalt, bezit de heerlijkheid van God (Openb. 21:10-11).

Dus uzelf wordt niet alleen openbaar gemaakt aan de wereld, maar ook de behoudenis wordt openbaar. Wat nu nog verborgen is, want u kent het al in uw hart. Dat is uw blijdschap, toch? Nu is er onrecht, er is pijn, er is verdriet, er is twist, er is verdeeldheid; ja, er is van alles mis in de gemeente. Maar straks wordt de behoudenis openbaar. En dat noemt Romeinen 8:18 als volgt: 'de toekomstige heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden'. Ziet u dat? Want nu is er nog het lijden van de tegenwoordige tijd. Nu is er moeite en er is zuchten, net zoals van alle andere mensen. Maar de behoudenis die geopenbaard zal worden, zal een

heerlijkheid zijn voor ons, die we ons niet eens kunnen voorstellen. Dat behoort onze hoop te zijn: de heerlijkheid die aan ons geopenbaard wordt, de behoudenis die geopenbaard wordt, wij die met Hem openbaar worden.

Straks zal God de volledige gevolgen van het kruiswerk van onze Heere Jezus openbaar maken. Tot lof en heerlijkheid van Hemzelf. Niet tot onze eigen eer, het is voor Hemzelf. Maar de toekomstige dag van het heerlijke Vrederijk, wordt in vuur geopenbaard (1 Kor. 3:13). Want het is ook de dag van het oordeel voor de ongelovigen. Ja toch? De dag van de Heere zal een dag van oordeel zijn. De grimmigheid van God en de toorn van het Lam zullen worden geopenbaard; terwijl het nu erop lijkt alsof iedereen maar zijn gang kan gaan. Er is zoveel onrecht in de wereld, en God laat het ogenschijnlijk begaan. Hierover zegt Paulus: 'Maar naar uw hardheid en onbekeerlijk hart hoopt u voor uzelf toorn op in de dag van de toorn en van de openbaring (!) van het rechtvaardig oordeel van God, Die ieder zal vergelden naar zijn werken' (Rom. 2:5-6).

Er worden dus veel dingen bekend gemaakt, die nu nog niet openbaar zijn. U wordt zelf met Hem geopenbaard. De behoudenis wordt openbaar gemaakt. U bent in het Vrederijk, duizend jaar lang, een hemels gezelschap waarin Christus zichtbaar wordt. En u bent de woonplaats van God voor altijd. Want daarna zal God zijn alles in allen, dat is de eeuwigheid (1 Kor. 15:28). God zal dus bij de mensen wonen via de gemeente als Zijn tabernakel. Bijzonder toch? Onze behoudenis wordt ook geopenbaard. Maar voor de ongelovigen is er de openbaring van de toorn van God. U wordt nu verdrukt, en u wordt beschimpt. Maar straks volgt de behoudenis. De wereld gaat zijn gang, maar straks volgt het oordeel. Dit is de openbaring van het rechtvaardig oordeel van God over hen die met volharding in goede werken heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken: het eeuwige leven. Maar hun die twistziek zijn, ongehoorzaam aan de waarheid maar gehoorzaam aan de ongerechtigheid: toorn en gramschap van de hemel.

Welnu, dat gaat allemaal nog gebeuren. Laten wij nu even kijken naar vandaag, naar u en naar mij. Er zijn een paar dingen, die God nu al openbaar gemaakt heeft. Allereerst wordt Gods gerechtigheid in het evangelie geopenbaard, op grond van geloof. Gelooft u in het evangelie? Dan bent u gerechtvaardigd van alles wat Adam aan u heeft nagelaten aan schuld en zonde. En wat heeft God nu geopenbaard in het evangelie? Dat is de rechtvaardiging van het leven. Weet u dat? Het is het geloof dat geopenbaard is, het geloof in de Heere Jezus. Maar er is nog meer, en dat wil ik ook benadrukken. Want nu, in deze tijd, heeft God Zijn eigen hart al openbaar gemaakt. De behoudenis komt nog, uw openbaring aan de wereld is toekomstig.

De verborgenheid van Christus

Maar vandaag, zegt Paulus: door openbaring is mij de verborgenheid van Christus bekend gemaakt (Ef. 3:3-12). Wat is dat, de verborgenheid van Christus? Dat betekent dat u niet slechts gerechtvaardigd bent; dat is reeds openbaar gemaakt in het evangelie; dus geen schuld meer, geen teleurstelling meer in uzelf, want u bent gerechtvaardigd. Maar bovendien bent u ook met Christus één gemaakt in de hemelse gewesten. Er geldt nu voor God een nieuwe mens, die uit de wereld genomen is en die in de hemel geplaatst is in Christus. Dit is het Lichaam van Christus, samen met het Hoofd. Dat is de verborgenheid aangaande de nieuwe mens, de nieuwe schepping. Daar waar wij zijn, is Hij ook. En waar Hij is, zijn wij. Want wij zijn in Hem, en Hij is in ons. Dat is de verborgenheid van Christus.

Nu wil ik graag dat u 1 Korinthiërs 2 opzoekt, want daar wordt het uitgelegd. Misschien een beetje cryptisch, maar dit is de bron van al onze vreugde, want hier staat geschreven: 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben. Want ons – de apostelen – heeft God het geopenbaard door de Geest; want de Geest onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God' (1 Kor. 2:9-10). God heeft aan de apostelen geopenbaard wat de diepten zijn van Zijn eigen hart. Vers 12: 'En wij hebben niet de geest van de wereld ontvangen, maar de Geest Die uit God is, opdat wij weten de dingen die ons door God geschonken zijn'. Het is allemaal geopenbaard door Zijn Geest. Wat zijn de diepten van God? Dat zijn Gods diepe gedachten, de geheimen van Zijn hart. Dat is dat Hij in Zichzelf en voor Zichzelf de gemeente op het oog had, opdat zij met Christus voor eeuwig verbonden zou zijn als Zijn bruid, maar ook als Zijn Lichaam. God wilde een gezelschap van mensen hebben, dat op Zijn Zoon zou lijken en aan Hem gelijkvormig zou zijn.

Straks wordt dit openbaar gemaakt aan de wereld, want bij Christus' verschijning zult u met Hem openbaar worden in heerlijkheid en dan zal blijken dat wij precies zoals Hij zijn. Uiteraard niet als God, maar als Mens. Maar de apostelen hadden dit al geopenbaard gekregen – het zijn de diepten van God –, dat Hij dit verlangen heeft en dit voornemen. Wat God in Zichzelf heeft voorgenomen, vóór de grondlegging van de wereld, is dat er een gezelschap mensen is die in heiligheid tot een nieuwe schepping zijn gemaakt door het werk van Zijn Zoon. Wij zijn één gemaakt met Christus. Dat is Gods verlangen geweest. Zoals Adam een vrouw ontving die uit hemzelf was genomen, zodat hij kon zeggen: dit is eindelijk vlees van mijn vlees en been van mijn gebeente, zo is de gemeente uit Christus genomen en volkomen aan Hem gelijk gemaakt. God wilde Zijn Zoon gereproduceerd zien in ons, begrijpt u? Dat is Zijn verlangen, dat zijn de diepten van God. Wij zijn niet alleen

gerechtvaardigd en vergeven zondaars, maar wij zijn ook volkomen één met de Zoon gemaakt.

Is dat niet bijzonder? Dat wij helemaal geschikt gemaakt zijn om voor eeuwig te wonen in het huis van de Vader. Deze week hadden wij Bijbelstudie bij ons thuis en toen zei iemand: Wat een leuk huis hebben jullie, het is gezellig hier! Dat is leuk om te horen. Maar als wij straks in het huis van de Vader zijn, dan zijn wij helemaal geschikt om daar te zijn. Wij zijn namelijk heilig en onberispelijk gemaakt door het offer van de Zoon, en bovendien zijn wij ook geroepen tot het zoonschap. En wel om het hart van de Vader te kennen en de diepten van God te verstaan, de diepe geheimen van Zijn hart. Die heeft Hij nu openbaar gemaakt in het Nieuwe Testament, maar het wordt helaas zo weinig begrepen door de gelovigen. We blijven een beetje hangen in het worstelen met onszelf.

De Zoon in mij geopenbaard

En nu kom ik tot het allermooiste en hiervoor gaan we naar Galaten 1. Het heeft mij van de week bijzonder getroffen, want hier staat iets heel bijzonders, wat nauwelijks verkondigd wordt naar mijn bescheiden mening. In vers 15 staat: 'Maar toen het God, Die mij vanaf de schoot van mijn moeder had afgezonderd'. Daar begint het al mee, dit geldt voor Paulus, het geldt ook voor u. U was geboren op een bepaald moment en God had iets op het oog met u. Dit zijn de diepe gedachten van God. Dan zegt de apostel het volgende: 'Maar toen het God (...) behaagde Zijn Zoon *in* mij te openbaren'. Zie je dat? Dat is niet hetzelfde als *aan* mij te openbaren. Petrus zegt in Mattheüs 16 tegen de Heere Jezus dat Hij de Zoon van de levende God is. Dan zegt de Heere Jezus tegen hem: Vlees en bloed heeft je dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.

Maar hier in Galaten 1 gaat het veel verder, dit is wat *in* ons geopenbaard is. En dan staat er ook niet 'de Christus', maar het behaagde God 'Zijn Zoon in mij te openbaren' (Gal. 1:16). Dit betekent dat een definitieve inprenting is geweest in Paulus' leven van de heerlijkheid van de Zoon van God, de Zoon van de Vader. En die afdruk in zijn binnenste was het kenmerk van zijn leven. Je kunt door een telescoop kijken naar de maan en zeggen: Nu is de maan aan mij geopenbaard. Dan ga je daarna weer verder en dan is hij weer weg. Maar als je een foto maakt van de maan, dan wordt dat ingeprent in de foto. Zo is het ook met Paulus geweest. Vanaf dat moment was de heerlijkheid van Gods Zoon het kenmerk van zijn leven. En er waren zorgen in de gemeente, er waren aanvallen op zijn leven, er waren mensen die hem verlieten. Paulus klaagde zelfs dat allen hem hadden verlaten; hij werd

voortdurend teleurgesteld door mensen. Gelukkig werd hij ook bemoedigd door een aantal, maar de meerderheid verliet hem toch. Dit deed hem echter niet. Waarom niet? Omdat de Zoon van de Vader in hem openbaar gemaakt werd. Ik vermag alle dingen door Hem die mij kracht geeft (Fil. 4:13). Hij heeft mij bijgestaan, Hij heeft mij gesterkt (2 Tim. 4:17).

Hoe kan dat? Dat komt doordat de Zoon in hem een definitieve afdruk had achtergelaten, in zijn hart en in zijn leven. Is dat met u ook een beetje zo? Dat is de krachtbron van het christenleven. Niet alleen dat Christus *aan* u geopenbaard is als de Bron van vergeving en verlossing. Dat is prachtig, maar God wil ook graag dat de Zoon *in* u openbaar wordt. Dat betekent niet dat Hij letterlijk zichtbaar gemaakt wordt in mijn leven, maar dat Hij in mijn hart zo'n geweldige indruk maakt door de Geest van God, dat mijn hele leven door Hem beheerst wordt. Is dit duidelijk?

En dan staat er achter: ik ging terstond niet te rade met vlees en bloed en ging ook niet op naar Jeruzalem (Gal. 1:16-17). Zie je dat? Dus al het religieuze van vroeger was niet meer beslissend voor hem. Binnenkort krijgen we weer advent en dan zijn we met de tradities van het christendom bezig. Kaarsje aan, nog een kaarsje, want het is bijna Kerst. Maar de Schrift zegt nergens: Ga denken aan Mijn geboorte. De Schrift zegt: Verkondig Mijn dood. Maar goed, dat is even een zijsprong,

Wanneer de Zoon van God in ons openbaar wordt, dan hebben menselijke dingen geen waarde meer, zoals we verder zien in Galaten 1. Kijk maar. Paulus ging niet weer bij mensen advies vragen, hij werd niet afhankelijk van mensen voor zijn werk. Wij zijn vaak afhankelijk van mensen, dan moet je weer daarheen om jou te bevrijden van allerlei ellende. Nee, de Zoon in ons geopenbaard betekent: ik heb een rechtstreekse verbinding met God. En niet opgaan naar Jeruzalem; de hele religieuze sfeer was voor Paulus verleden tijd. Er was een heerlijkheid aan hem geopenbaard door God Zelf, die zijn leven bepaalde. Als wij, broeders en zusters, ons laten intimideren door de wereld, of door de toestand in de gemeente en ons helemaal laten ontmoedigen, soms door onze eigen tekortkomingen, dan hebben we nog niet echt de Zoon in ons openbaar gezien. Snapt u? Dan zijn we nog met ons denken gericht op andere zaken: onszelf, de wereld, de toestand in de kerk, enz.

Maar Paulus werd daar bovenuit getild. Dat is heel bijzonder. En straks, als Christus geopenbaard wordt, dan wordt de apostel samen met ons openbaar gemaakt. Ja, en dan zal er een rechtvaardig oordeel komen over allen, die Hem gevolgd en gediend hebben. Paulus, en wij, zullen de Persoon die in hem en in ons geopenbaard is, dan ook uiterlijk aan de wereld laten zien. Namelijk de Zoon van

God in Zijn heerlijkheid. Want wij worden met Hem geopenbaard. Is dat niet bijzonder?

Alles wat Paulus deed en zei was een openbaring, rechtstreeks vanuit de heerlijkheid. En die heerlijkheid betekent gewoon de grootheid en het karakter van God de Vader. De diepten van Zijn hart, dat is de heerlijkheid. Als dat de drijvende kracht van ons leven is, dan heeft niets anders meer invloed op ons. En als Hij in u openbaar wordt, dan wordt zichtbaar wat er staat geschreven: 'Niemand kent de Vader dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon Hem wil openbaren' (Matt. 11:27). Want de Vader wordt gekend in de Zoon. En de Vader toont ons de diepten van Zijn hart, van een drie-enig God. Wilt u weten hoe diep dat is? Dan moet u naar de Vader kijken en de Vader leren kennen. Dat doet u door naar de Zoon en naar Zijn werk te kijken. Als wij naar de Zoon kijken, dan kijken wij naar het kruis en daar zien wij de diepten van Gods wijsheid, Zijn liefde, Zijn gerechtigheid, Zijn waarheid. Al het andere, wat zijn vroegere leven betrof, was voor Paulus verleden tijd. Hij had het allemaal schade geacht. Hoe was dat mogelijk? De Zoon van God was *in hem* openbaar geworden.

Welnu, is de Heere Jezus op deze wijze ook in u openbaar geworden? Heeft de Heilige Geest al deze afdruk van Hem in uw hart geprent? Het is een grote zegen als je dat mag ervaren. Het gaat steeds verder van heerlijkheid tot heerlijkheid. En broeders en zusters, u kunt strijden tegen het negatieve wat u wilt, u kunt proberen alles van de wereld uit uw leven te bannen, het zal u niet lukken. Er is maar één methode, en dat is dat u vervuld wordt met een Ander. Dat is de Heere Jezus. Vervuld zijn met de Geest betekent ook dat u vervuld bent met deze Persoon.

We moeten eerst leren wat het kruis is, want u kunt zelf niets voor God voortbrengen wat Hem behaagt. Maar als u eenmaal door de Jordaan bent gegaan, de doodsrivier, en u heeft dat meegemaakt, dan mag u zich verheugen in de Heere Jezus als de opgestane Heer. De Zoon is dan uw leven. Prachtig is dit. En als u straks geopenbaard wordt met Hem aan deze wereld, dan zegt Paulus dat u dan vervuld bent met de vrucht van de gerechtigheid die door Jezus Christus is, tot heerlijkheid en lof van God (Fil. 1:10-11).

Dat is de reden waarom Paulus ook zo vaak spreekt over de verschijning, veel vaker dan over de opname van de gemeente. Want dan wordt openbaar wat er in uw leven van Hem is, tegenover de wereld. De opname betekent: de rechterstoel en de beoordeling die wij zullen krijgen. Maar na de verschijning van Christus zal de wereld in u zien, in dat koninkrijk straks, wat voor effect de Zoon in u heeft gehad. Dat is ook heel bijzonder, want dan zult u een beloning krijgen tot eer van God.

Kort samengevat, broeders en zusters: de wereld is nog in de duisternis. De mens van de zonde wordt straks openbaar gemaakt. Maar in ons is er iets anders openbaar, een andere Persoon: de Zoon van God, de tegenpool van de mens van de zonde. En als wij straks met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid, als de behoudenis geopenbaard wordt, dan zal het echt duidelijk worden wat voor effect Hij op uw leven heeft gehad en op mijn leven. Daarom houd ik niet van al dat gepraat over tekenen in deze tijd. Zoals, moet je eens kijken: de paus en hij is daar nu bezig. En dit is er nu gebeurd met corona, enz. Dan zijn we daar heel druk mee bezig, maar dat deed Paulus niet. Hij zou er alle reden voor hebben met al die keizers van toen, maar hij zei: 'opdat ik Hem zou verkondigen onder de volken' (Gal. 1:16). Begrijpt u? Dus de focus op Hem houden!

En dan zult u ontdekken dat alle omstandigheden wat minder moeilijk worden. Dan komt er kracht vrij in u, en blijdschap. Verblijd u altijd in de Heer (Fil. 4:4). Dat zal ook een effect zal hebben op uw levenswandel. Ik wil afsluiten met de prachtige uitdrukking uit 1 Petrus 4 over het moment van die openbaring straks, en hier lezen we het volgende: 'Geliefden (daar begint het mee), laat de vuurgloed in uw midden die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden alsof u iets vreemds overkwam; maar naarmate u deel hebt aan het lijden van Christus, verblijd u, opdat u zich ook verblijdt met vreugdegejuich (mooie uitdrukking!) bij de openbaring van Zijn heerlijkheid' (1 Petr. 4:12-13).

Als Zijn heerlijkheid straks geopenbaard wordt en het vreugdegejuich van de hele gemeente zal weerklinken, is er dan nu geen vreugdegejuich in uw eigen hart, omdat u de Zoon kent en Hij in u openbaar is? Niet alleen *aan* u, want dat kan vluchtig zijn, maar *in* u, dat is blijvend. Dat betekent ware blijdschap, ware vreugde. Doe alles zonder mopperen en klagen, waarom? De Zoon van God is in mij geopenbaard en als Hij komt en wij met Hem geopenbaard worden, dan zal er vreugdegejuich zijn! Dan zal de wereld moeten erkennen: Zij zijn geliefden van de Vader. Zij zijn één gemaakt met de Zoon. Wij hebben deel gekregen aan de diepten van God. Wat een evangelie!
